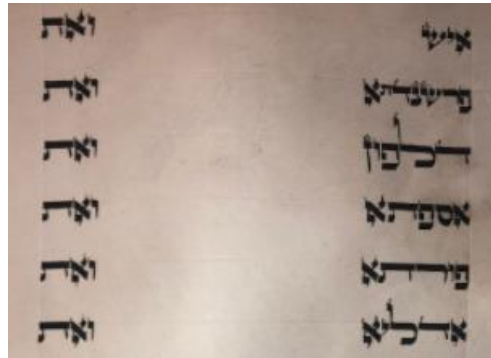

בס"ד

How Long Can You Hold Your Breath?

The Ten Sons Of Haman

Generously sponsored by David & Bryna Malitzky

Thursday Night Live

Conregation Ohr Torah

Thursday 3/10/22

Rabbi Sarel Malitzky

Where does it come from?

1 תלמוד בבלי מסכת מגילה דף טז עמוד ב

ואת פרשנדתא וגו' עשרת בני המן, אמר רב אדא דמן יפו: עשרת בני המן ועשרת - צריך למימרינהו בנשימה אחת. מאי טעמא - כולהו בהדי הדדי נפקו נשמתיהו

And Parshandatha...and Vaizatha, the ten sons of Haman". Rav Adda from Jaffa said: When reading the Megilla, the names of the ten sons of Haman and the word "ten" must be said in one breath. What is the reason for this? It is that their souls all departed together.

2 רמב"ם הלכות מגילה וחנוכה פרק ב

צריך הקורא לקרות עשרת בני המן ועשרת בנשימה אחת כדי להודיע לכל העם שכולם נתלו ונהרגו כאחד

The reader should read the names of Haman's ten sons and the word which follows, asseret in one breath, to show the entire people that they were all hung and slain together.

The source

3 אסתר פרק ט

(ו) וּבְשׁוֹשַׁן הַבִּירָה הָרְגוּ הַיְהוּדִים וְאַבְדַּד חֲמֵשׁ מְאוֹת אִישׁ

(ז) וְאֵת פֶּרְשַׁנְדָּתָא וְאֵת דִּלְפוֹן וְאֵת אֶסְפֶּתָא

(ח) וְאֵת פּוֹרְתָא וְאֵת אֲדִלְיָא וְאֵת אַרְיֶדָתָא

(ט) וְאֵת פְּרַמְשֶׁתָּא וְאֵת אַרְיִסִי וְאֵת אַרְדִּי וְאֵת וִיזְתָּא

(י) עֶשְׂרֵת בְּנֵי הַמֶּן בֶּן הַמֶּדְתָּא צָרַר הַיְהוּדִים הָרְגוּ וּבִבְזָה לֹא שָׁלְחוּ אֶת יָדָם

(יא) בַּיּוֹם הַהוּא בָּא מִסְפֵּר הַחֲרוּגִים בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ:

(יב) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירָה הָרְגוּ הַיְהוּדִים וְאַבְדַּד חֲמֵשׁ מְאוֹת אִישׁ וְאֵת עֶשְׂרֵת בְּנֵי הַמֶּן בְּשָׂר מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ מָה עָשׂוּ וּמָה שָׂאֲלֶתֶךָ וַיִּנְתֵּן לָהּ וַיְמַה בְּקִשְׁתָּהּ עוֹד וְתַעֲשֵׂ

(יג) וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר אִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב יִנְתֵּן גַּם מִחַר לַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּשׁוֹשַׁן לַעֲשׂוֹת כְּדַת הַיּוֹם וְאֵת עֶשְׂרֵת בְּנֵי הַמֶּן יִתְּלוּ עַל הָעֵץ

(יד) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהַעֲשׂוֹת כֵּן וְתִנְתֵּן דָּת בְּשׁוֹשַׁן וְאֵת עֶשְׂרֵת בְּנֵי הַמֶּן תִּלּוּ

4 תורה תמימה הערות אסתר פרק ט

ר"ל בסמיכות המלה עשרת לשמותיהם מרמזין כי כולם יצאו נשמתן כאחד

How much in one breath?

5 שולחן ערוך אורח חיים סימן תרצ

צריך לומר עשרת בני המן ועשרת, הכל בנשימה אחת, להודיע שכולם נהרגו ונתלו כאחד.

One must say the names of the ten sons of Haman in one breath, so that we may know that all of them were killed and hung as one.

6 דרכי משה הקצר אורח חיים סימן תרצ

וכתבו הגהות מיימוניות פרק ב' (אות א) שנוהגים לומר חמש מאות איש ואת פרשנדתא וגו' (אסתר טו - ז) הכל בנשימה אחת. והוא פלא דלא אמרינן בגמרא אלא עשרת בני המן משום דבהדי הדדי נפקין נשמתיהו... ובמהרי"ל (שם) כתב בשם הרוקח (סי' רלז) דיש לומר גם חמש מאות איש עם עשרת בני המן הכל בנשימה אחת דעשרת בני המן היו שרי חמשים על אלו חמש מאות איש וכן כתב אבודרהם

7 שולחן ערוך אורח חיים סימן תרצ

הגה...לכתחלה נוהגין לומר בנשימה אחת מתחלת חמש מאות איש ואת פרשנדתא כו' עד עשרת

Initially, it is our custom to say everything in one breath from "500 men, and Parshandata, et" until the word "aseret". [Mahar"il in the name of the Rokeach]

Let's say the בעל קורא did not read it one breath?

8 תוספות מסכת מגילה דף טז עמוד ב

צריך לאומרן בנשימה אחת - נראה דהיינו לכתחילה אבל בדיעבד יצא

9 שולחן ערוך אורח חיים הלכות מגילה ופורים סימן תרצ

צריך לומר עשרת בני המן ועשרת, הכל בנשימה אחת, להודיע שכולם נהרגו ונתלו כאחד. הגה: ודוקא לכתחלה, אבל בדיעבד אם הפסיק ביניהם יצא (תוס' ספ"ק דמגילה ואבודרהם ומהרי"ל).

One must say the names of the ten sons of Haman in one breath, so that we may know that all of them were killed and hung as one. RAMA: And specifically initially. However, after the fact, if one paused between them he has fulfilled his obligation.

10 אליה רבה סימן תרצ

אבל בדיעבד וכו'. מכל מקום טוב לחזור ולהתחיל מחמש מאות איש, ועיין (סי') שיירי כנסת הגדולה

11 משנה ברורה סימן תרצ

ומי שיש לו נשימה קצרה ישער שאם יתחיל מן חמש מאות איש לא יוכל לומר כל עשרת בני המן בנשימה אחת טוב יותר שיתחיל מן ואת פרשנדתא וכו' כי זהו דינא דגמרא אבל חמש מאות איש הוא מנהג בעלמא

Do you have to listen in one breath?

12) שו"ת אור לציון חלק ד פרק נד - דיני קריאת המגילה

ט. שאלה. האם צריך לשמוע את קריאת עשרת בני המן בנשימה אחת

תשובה. אין השומעים צריכים לשמוע את קריאת עשרת בני המן בנשימה אחת, אלא הקורא בלבד הוא שצריך להשמיע הכל בנשימה אחת

13) רבינו חננאל מסכת מגילה דף טז עמוד ב

עשרת בני המן צריך למימריניהו בנשימה אחת הקורא את המגילה מ"ט כולו כי הדדי נפקי נשמתיהו

Should the entire ציבור also say it in one breath?

14) חיי אדם חלק ב-ג (הלכות שבת ומועדים) כלל קנה

ומה שנוהגין במקצת המקומות שכל הקהל אומרים עשרת בני המן, אינו מנהג, אלא הקורא יאמרם לבד והקהל ישמעו, כמו כל המגילה

15) משנה ברורה סימן תרצ

כתב הח"א מה שנוהגין במקצת מקומות שכל הקהל אומרים י' בני המן אינו מנהג אלא הקורא יאמרם לבד והשאר ישמעו כמו כל המגילה

Reasons why some shul have the custom

Reason #1- excitement

16) ערוך השולחן אורח חיים סימן תרצ

נהגו שהציבור אומרים ד' פסוקים של גאולה בקול רם ואח"כ חוזר הקורא וקורא אותן מתוך המגילה כי מה שאמרו בעל פה לא יצאו ואלו הן איש יהודי ומרדכי יצא ליהודים היתה אורה כי מרדכי היהודי וגם חמש מאות איש עד עשרת ועשרת בכלל אומרים הציבור משום דבזה הוה עיקר הישועה

Reason #2- Practical concern

17) תשובות והנהגות כרך ב סימן שנח

שאלה: חיוב הקהל לומר עשרת בני המן

ובפשוטו הטעם שהש"ץ ממחר לומר עשרת בני המן כדי לומר בנשימה אחת, ועלולים לחסר משהו כיון שממהרים כ"כ ואין יוצאין, לכן מנהג קדום שיאמרו כולם בנשימה אחת בע"פ, שברובו בכתב מספיק, ויוצאין בדיעבד במה שקראו בעצמם בנשימה אחת

18) צפנת פענח הלכות גירושין פרק ב

ובזה א"ש המנהג שלנו שאנו אומרים עשרת בני המן כ"א בפ"ע ואין יוצאין בהקורא משום דהא מבואר במגילה דף ט"ז ע"ב דצריך לאמרן בנשימה אחת ובזה לא שייך לצאת ע"י אחר ובזה א"ש מה שהם נכתבים אותיות גדולות בתוך המגילה דהא במסורה לא נמנו מאותיות גדולות דהא מבואר בתוס' ברכות דף מ"ו ע"ב ד"ה והטוב דהיכא דכל הקהל צריכין לאמר זה צריך לכתוב גדול וה"נ כן וא"ש

Explanation and opposition

19) שו"ת הר צבי אורח חיים א סימן נו

וראיתי בספר בית הלוי על התורה (סוף ח"א) שמשיג שם על חכ"א שאמר לענין ברכת כהנים דכהן אחד יכול לומר ברכת כהנים ושאר הכהנים ישמעו ושומע כעונה, והשיג עליו דשומע כעונה שייך רק בדבר שאין צריך בו אלא אמירה אבל ברכת כהנים דצריך קול רם לא שייך שומע כעונה, דאת השמיעה בעצמה יכול להוציא בתורת שומע כעונה אבל לא את הקול רם. וכעין זה שמעתי בשם הגאון בעל צפנת פענח בענין שנהגו הצבור השומעים את המגילה מפי הקורא, שאומרים בעצמם את הפסוקים של עשרת בני המן, וכתב בזה טעם לדבר עפ"י מה שכתב הרמ"א (סימן תרצ סעיף טו) שעשרת בני המן יש לומר בנשימה אחת ומשום כך צריך לומר את עשרת בני המן בפה, ואין יוצאים יד"ח בשמיעה דרק את הקריאה בעצמה אפשר להוציא מדין שומע כעונה אבל לא את הנשימה אחת

20) טורי אבן מסכת מגילה דף יט עמוד ב

חוץ מחרש שוטה וקטן. והיינו טעמא משום דה"ל אינו מחויב בדבר ואין מוציא אחרים ידי חובתן. וק"ל הא בפ"ב דברכות (דף כ') דייק רבינא ממתניתין דהתם דהרהור כדיבור דמי, והשתא אמאי חש"ו אין מוציאין אחרים ידי חובתן הואיל והן אין מחויבים בדבר הא אפילו בשומע מן המחויב א"א לו לצאת א"כ מטה אזניו ושומע מה שזה מוציא מפיו דאל"כ לאו כלום הוא, וא"כ בכה"ג בשומע מאינו מחויב בדבר מאי הוי דל מכאן קריאה זו דאין מוציא אפ"ה יוצא י"ח ע"י הרהור דנפשיה

עוד נ"ל דמתניתין דהכא ככ"ע אתיא אפילו למ"ד הרהור כדיבור דמי ע"ד שפירשתי לעיל (דף י"ח) גבי אתיא זכירה זכירה, וא"כ גבי מגילה לא מהני לכ"ע דהא גלי קרא דהאי זכירה בפה דוקא ובהרהור לא סגי. מיהו ההוא דבפ"ג דסוכה לא אתי שפיר לפי תי' זה. ועי"ל דהא דחרש ש"ו אין מוציאין אחרים מיירי שהחש"ו קורא מתוך המגילה והשומע שומע על פה ואין מגיל' לפניו וכיון דגבי מגילה קראה על פה לא יצא מהשתא א"א לשומע לצאת ע"י הרהור דנפשיה דלא עדיף מקריאת פה והא קראה על פה לא יצא ובע"כ אי אפשר לו לצאת אלא משום דשומע כעונה מקריאת הקורא מתוך הכתב וכיון דהקורא אין מחויב בדבר אינו מוציא. ולהאי טעמא הא דחש"ו אין מוציאין את השומע לא משכחת לה אלא בשומע מהן רובא של מגילה דמיעוט' אכתי תיפוק ליה משום הרהור דנפשיה ואי משום ע"פ הא בקורא מיעוט' של מגילה ע"פ לית לן בה כדאמר' לעיל, וגם להאי שנויי' לא א"ש ההיא דפ"ב דסוכה

21) שו"ת הר צבי אורח חיים א סימן נו

ובהא דפשיטא ליה להטו"א דמדן שומע כעונה יצאו השומעים יד"ח בקריאת המגילה אעפ"י שהם שומעים בע"פ לא מתוך המגילה כל שהקורא הוא קורא מתוך הספר (המגילה) - יש להוסיף קצת בביאור דבריו. והוא, דשומע כעונה אנו חושבים את השומע כנגרר לקורא לכל דבר, ולא רק לעצם הקריאה בלבד אלא גם להשלמת תנאי מצות הקריאה, ומכיון שהקורא קרא את המגילה מתוך ספר נחשב גם השומע ממנו כעונה מתוך הספר...

Another difficulty with that explanation

22) משלחן רבי אליהו ברוך

עשרת בני המן בנשימה אחת

וְאֵת פְּרִשְׁנֵדְתָּא וְאֵת דְּלִפּוֹן וְגו' עֶשְׂרֵת וְגו' (אסתר, ט, ז)

מטו משמו של הגאון הרוגצ'אבי זצ"ל (יעו"ב בצ"פ ח"ג בהשמטות) שהטעם שאומרים כל הקהל בעצמם עשרת בני המן, הוא משום שצריך לאומרם בנשימה אחת (עיין אור"ח תרצ, טו), ולענין זה לא מהני שמיעתם מן הקורא מדין שומע כעונה, דעל התנאי של נשימה אחת לא שייך שומע כעונה, וכעין דברי הבית הלוי (עה"ת בקונטרס לחנוכה) לגבי ברכת כהנים דלא שייך שומע כעונה כיון דבעי' שיברכו בקול רם ועל חלק זה אין שומע כעונה [וכ"כ בשו"ת הר צבי (אור"ח ח"א סי' נ"ז)].

אולם מסברא יש לחלק בזה, דבשלמא לגבי קול רם שהוא דין חיובי בברכת כהנים לאומרה בקול רם, בזה י"ל דלא מהני שומע כעונה לייחס תנאי זה של בקול אינו אלא ע"ד השלייה שלא יהא הפסק, לרמז שיצאה נשמתם כאחד (מגילה טז, ב) - בלא הפסק, ולא שיש דין 'לעשות נשימה אחת', וא"כ סו"ס אף אצל השומע לא היה הפסק.

What's really behind this halacha?

#1: Practical

23) ספר ומתוק האור מגילת אסתר

אוֹמֵר רַבֵּי חַיִּים קִנְיֹבְסְקִי שְׁלִיט"א: הוֹאִיל וְעֶשְׂרֵת בְּנֵי הָמֵן נִהְרְגוּ וְנִתְּלוּ בְּאֶחָד, הִיָּה צְרִיף לְכַתְּבָם בְּאֶחָד, וְאוּלָּם כִּינּוּן שְׁדָבֵר זֶה בְּלִתֵּי אֶפְשָׁרִי, עַל כֵּן נִכְתְּבוּ שְׁמוֹתֵיהֶם בְּזֶה אַחַר זֶה. בְּרַם, אִף לְאַחַר שֶׁנִּכְתְּבוּ בְּזֶה אַחַר זֶה, אִם נִקְרָא אֶת שְׁמוֹתֵיהֶם בְּזֶה אַחַר זֶה, כָּל שֵׁם בְּנִפְרָד, נִמְצָא שְׁאֵנוּ עוֹשִׂים שְׁלֵא כְּפֶשֶׁט הַפְּסוּק וּפּוֹגְמִים בְּכּוֹנְנֵנוּ, שְׁהָרִי הֵם לֹא נִתְּלוּ בְּזֶה אַחַר זֶה אֶלָּא בְּבֵת אַחַת. עַל כֵּן נִתְּקַן לִוְמַר אֶת שְׁמוֹתֵיהֶם בְּנִשְׁמָה אַחַת כִּדִּי לְקַיֵּם כּוֹנֵן הַכְּתוּב שִׁיִּצְאָה נִשְׁמָתָם בְּבֵת אַחַת.

זה לעומת זה: #2

24) Measure for Measure, Rav Aharon Yehoshua Posen שליט"א

The ten sons of Haman: The Talmud writes (*Megillah 16b*): Rabbi Adda from Yafo said, "The ten sons of Haman and the word "aseres" (ten), must be read in one breath; the reason being that they all died simultaneously. The *Shulchan Aruch* (OC 690:15) establishes this as the *halacha*.

I heard an explanation for this ruling: Haman wished to destroy the Jews in one day, therefore, measure for measure, his sons were hanged in one day. Moreover, since his sons were also enemies of the Jews and they too, collectively, wished to wipe them out, they were all killed in one day, in one moment.

#3: What happens to our enemies

25) Rav Mendal Weinbach זצ"ל

עשרת בני המן ועשרת צריך לממרינהו בנשימה אחת מאי
טעמא כולהו בהדי הדדי נפקו נשמתיהו. (טז)

The turning of the tables that began eleven months earlier with the hanging of Haman climaxed with the Jewish military action against those who attempted to implement the original genocidal plan. On the thirteenth day of Adar, the day designated by Haman for destroying the Jews, the resurgent Jewish people killed five hundred of their enemies in Shushan alone. They also slew the ten sons of Haman.

These ten sons played a prominent role in all the anti-Jewish acts of their generation. It was they who wrote a letter to Achashveirosh at the beginning of his reign agitating against the reconstruction of the *Beis Hamikdash*. And on that sleepless night, it was they, too, as advisors to the king, who attempted to keep from him the account of how Mordechai saved his life.

Since their lives were characterized by a united effort to

express words of hatred, it was fitting that their deaths took place in the space of a single breath. To recall this miraculous and fitting destruction of our enemies, we are required to read, when fulfilling the mitzvah of reading the Megillah, all ten names and the word "ten" following them in one breath.

#4: Hashem is now complete

25) אור חדש למהר"ל על מגילת אסתר פרק ט

ופי' זה כי הפסוק הזה בא לומר כי זרע עמלק והם אלו עשרת בני המן היו מתנגדים אל השם יתברך מצד שהוא אחד כמו שהתבאר במגילה הזאת הרבה פעמים ומצד שהוא יתברך שמו אחד בא האבוד לזרע עמלק שכל זמן שזרע עמלק בעולם אין נראה אחדותו בעולם ומפני כי בטול שלהם מן השם יתברך שהוא אחד ולכך יצאה נשמתם באחד ונתלו בזקיפה אחת הכל מצד הזה שהיה זרע עמלק מתנגד לשם המיוחד המורה שהוא יתברך אחד, ויש באדם שני דברים הגוף והנשמה ולכך הנשמה יצאה לכל עשרה כאחד כמו שראוי ואל גופם היה התליה גם כן כאחד וכל אלו הדברים הכל להודיע כי הוא יתברך אחד ואין עוד וממנו בא המפלה לזרע עמלק שהם נגד אחדותו יתברך ואם לא כן למה יצאת נשמתם כאחד אלא מפני כי המכה באה להם מן השם יתברך שהוא אחד בלבד לכך היתה המכה ג"כ בפעם אחד ולא מחולק רק אחד, וגם בשביל שעשה עצמו ע"ז והיה פוגע במה שהוא יתברך אחד לכך נתלו בניו כאחד ויצא נשמתם כאחד ומפני כי המן יצא מכלל העולם שמאמינים באחדותו יתברך ועשה עצמו כלל בפני עצמו לכך עשרה מבניו אשר עשרה הם כלל אחד נתלו ויצא נשמתם כאחד.